

Sygnatura akt III K 428/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Glijerska - Socha

Protokolant: Barbara Lech

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017r.

sprawy P. W.

syna T. i I. z domu J.

urodzonego (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w okresie listopada 2015r. w W. w woj. (...) nabył pojazd marki V. (...) nr rej. (...) pomimo tego, iż z okoliczności towarzyszących zakupowi mógł i powinien przypuszczać, że przedmiot ten pochodzi z czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 292 § 1 kk

I. oskarżonego P. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, z tym, iż przyjmuje, że oskarżony nabył tenże pojazd od nieustalonej osoby, że wartość wskazanego wyżej pojazdu wynosiła 7 000 złotych a nadto, że oskarżony działał na szkodę pokrzywdzonych M. J. i S. J., tj. występku z art. 292 § 1 kk i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk. oraz art. 70 § 1 kk zawiesza warunkowo tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. W. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. J. kwoty 7000 (siedem tysięcy) złotych;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, poniesione wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa i nie wymierza mu opłaty.

Sygnatura akt III K 428/17

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

S. J. i M. J. są współwłaścicielami samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...) koloru srebrnego rok produkcji 2001r. o wartości 7.000 złotych. M. J., który użytkował to auto, w listopadzie 2015r. przekazał je podającym się za mechanika Ł. P. w celu jego naprawy. Pojazd był po wypadku i miał uszkodzony przedni prawy błotnik zderzaka

i lampę. Razem z autem M. J. przekazał wyżej wymienionemu kartę pojazdu, dowód rejestracyjny i kluczyki. Ł. P. przyjechał po samochód do miejsca zamieszkania M. J. i zabrał go na lawetę. M. J. umówił się z Ł. P., że naprawi auto, a ponieważ M. J. nie miał środków na zapłatę zaproponował mechanikowi, że w zamian za naprawę będzie mógł użytkować V. (...) do 3 miesięcy od dokonania naprawy a następnie go zwróci. Mężczyźni umówili się, że w przypadku znalezienia przez Ł. P. kupca na ten pojazd będzie on uczestniczył w pośredniczeniu w jego sprzedaży. M. J. po upływie 3 miesięcy zadzwonił do Ł. P., ale jako, że wyżej wymieniony nie odbierał telefonu M. J. udał się do miejsca jego zamieszkania i kilkakrotnie domagał się zwrotu pojazdu. Ł. P. informował M. J., że ma kupca na ten pojazd, któremu powierzył samochód wraz z dowodem rejestracyjnym, kluczykami oraz kartą pojazdu. W sierpniu 2016r. M. J. po raz kolejny kategorycznie zażądał od Ł. P. zwrotu V. (...), a wówczas ten poinformował go, że samochód jest u oskarżonego P. W. zamieszkałego w Z. przy ul. (...).

Dowód:

zeznania świadka M. J. /k- 2-3, 127/

zeznania świadka S. J. /k- 25, 127/

Oskarżony P. W. nabył samochód V. (...) nr rej. (...) koloru srebrnego od nieustalonego mężczyzny bez sporządzania umowy kupna sprzedaży listopadzie 2015r. Oskarżony użytkował pojazd do lipca 2016r., kiedy miał kolizję tym pojazdem i kilka tygodni później sprzedał samochód nieustalanej osobie.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego P. W. / k- 75/

Wiosną 2016r. oskarżony P. W. przyjechał do swojego znajomego M. T. razem z nieustalonym mężczyzną autem i ciągnął na lince holowniczej samochód V. (...) koloru srebrnego, który miał urwany błotnik lub zderzak z przodu i zapytał czy może na jego posesji przechować V. (...). M. T. zgodził się na to i pojazd stał na jego posesji około tygodnia, a następnie został zabrany, przy czym M. T. przy tym nie było.

Dowód:

zeznania świadka M. T. /k- 36/

W dniu 1 marca 2017r. wydano postanowienie o przedstawieniu zarzutów podejrzanemu Ł. P. o to, że w okresie listopada 2015r. w W. woj. (...) dokonał przywłaszczenia rzeczy ruchomej w ten sposób, że po przyjęciu pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) dokonał następnie jego zbycia czym spowodował straty w kwocie 7000 złotych na szkodę M. J. i S. J., to jest o czyn z art. 284§2 kk.

Dowód:

postanowienie o przedstawieniu zarzutów /k- 66/

Ł. P. był wielokrotnie karany sędownie za przestępstwa przeciwko mieniu. Aktualnie jest poszukiwany operacyjnie przez Wydział Kryminalny K. w W. .

Dowód:

dane o karalności Ł. P./k- 62-4

notatki urzędowe /k- 97, 98/

Oskarżony P. W. nie był dotychczas karany sędownie albowiem widniejące w karcie karnej oskarżonego skazania uległy zatarciu z mocy prawa.

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 67/

Oskarżony P. W. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu . Słuchany w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że o tym, że samochód V. (...) o nr. rej. (...) jest na sprzedaż dowiedział się przypadkowo, nic nie wzbudziło jego wątpliwości i uważał , że rozmawia z właścicielem pojazdu . Nie wiedział jakie jest pochodzenie samochodu i zaufał mężczyźnie który go sprzedawał . Oskarżony podał, że kupił samochód bez sporządzania umowy kupna sprzedaży w dniu 1.11. roku nie pamięta i zapłacił za niego 6500 złotych . Wyjaśnił, że miał go przetestować przez okres 2 – 3 tygodni i telefonicznie umówić się na spisanie umowy , jednak telefon sprzedającego był nieaktywny i przez to, że nie miał umowy nie mógł pojazdu przerejestrować na siebie. Oskarżony wskazał, że użytkował pojazd do lipca , miał kolizję tym pojazdem, a ponieważ nie miał pieniędzy na naprawę a kilka tygodni później sprzedał samochód za kwotę 4000 złotych i nie pamięta komu. / k- 75/ Przed Sądem oskarżony odmówił składania wyjaśnień i podtrzymując wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego na pytanie Sądu oskarżony wskazał, że osoba, która sprzedawała samochód okazała dokumenty i nie pamięta w jakich okolicznościach mężczyzna zaproponował sprzedaż samochodu.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego P. W. co do popełnienia zarzucanego mu czynu z modyfikacją wskazaną w pkt I części wstępnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują zeznania świadków M. J. i S. J. , które są konsekwentne na całym etapie prowadzonego postępowania , logiczne i wzajemnie ze sobą korespondujące , zeznania świadka M. T., co do których oskarżony nie wniósł zastrzeżeń , a także częściowo wyjaśnienia samego oskarżonego P. W. . Dodatkowo potwierdzeniem sprawstwa oskarżonego jest dokument w postaci postanowienia o przedstawieniu zarzutów podejrzanemu Ł. P..

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego P. W. Sąd uznał je za wiarygodne w zakresie w jakim oskarżony wskazał, że nabył pojazd od nieustalonej osoby w listopadzie 2015r. bez sporządzania umowy oraz że w lipcu 2016r. sprzedał wyżej wymieniony pojazd nieustalonej osobie. W pozostałym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne . Twierdzenie oskarżonego, że nabył samochód pokrzywdzonych w dobrej wierze za kwotę 6500 złotych bez sporządzania umowy kupna -sprzedaży, która miała zostać dopiero sporządzona po upływie 2-3 tygodni przeznaczonych na testowanie pojazdu przez oskarżonego i ostatecznie sporządzona nie została, a następnie sprzedał ten pojazd kolejnej nieustalonej osobie także bez sporządzania umowy zdaniem Sądu świadczy jednoznacznie o tym, że oskarżony co najmniej mógł i powinien był przypuszczać, że pojazd ten pochodzi z czynu zabronionego. Zapłata przez oskarżonego kwoty 6500 złotych za tenże pojazd nie została przez oskarżonego w żaden sposób udokumentowana. Rzeczą oczywistą jest , że przekazanie przez oskarżonego nieustalonej osobie kwoty 6500 złotych bez jakiegokolwiek pokwitowania w zamian za nabycie pojazdu oraz bez sporządzania umowy kupna - sprzedaży uniemożliwiało nie tylko rejestrację pojazdu, ale przede wszystkim udowodnienie przez oskarżonego jego prawa własności. Powyższe oraz wskazanie przez oskarżonego , że nie pamięta w jakich okolicznościach nieustalony mężczyzna zaproponował mu kupno V. (...) oraz treść postanowienia z dnia 1marca 2017r. o przedstawieniu zarzutów o czyn z art. 284§2 kk Ł. P. dodatkowo świadczy na niekorzyść oskarżonego potwierdzając tezę aktu oskarżenia.

Oskarżony P. W. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 292§1 kk. Nietypowy i niewiarygodny sposób dokonania transakcji zakupu pojazdu V. (...)/ o czym mowa w części dotyczącej ustaleń faktycznych / , przechowywanie pojazdu u M. T. a następnie sprzedaż samochodu dokonana także w sposób nietypowy jednoznacznie przesądza o tym, że oskarżony co najmniej powinien i mógł przypuszczać , że pojazd stanowiący własność S. J. i M. J. został uzyskany za pomocą czynu zabronionego .

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu , na co wskazuje rozmiar szkody . Powyższe potraktował jako okoliczność obciążającą . Okoliczności łagodzących Sąd się nie dopatrywał .

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił dotychczasową niekaralność oskarżonego, co nie może być uznane za okoliczność łagodzącą albowiem przestrzeganie porządku prawnego jest powinnością .

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego oraz społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia sposób działania oskarżonego, rozmiar następstw przestępstwa a nadto właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił nadto cele kary tak w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu P. W. kara 6 miesięcy pozbawienia wolności nie może być uznana za nadmiernie surową. Sąd zastosował wobec oskarżonego dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary uznając, że przesłanki z art. 69§1 i 2 kk zostały zrealizowane a tym samym cele kary zostaną osiągnięte. Okres 2 lat próby będzie motywował oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego i odpowie na założoną prognozę kryminologiczną. Na podstawie art. 46§1 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego S. J. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 7000 złotych stanowiącej wartość pojazdu. To pokrzywdzony S. J. nadal płaci składki za obowiązkowe ubezpieczenie OC pojazdu mimo, że V. (...) został bez jego zgody sprzedany albowiem nie może pojazdu wyrejestrować.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonego oraz konieczność zapłaty znacznej kwoty Sąd na podstawie art. 624§1 kk zwolnił go od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa zaliczając je na rachunek tegoż Skarbu Państwa i nie wymierzył mu opłaty uznając, iż uiszczenie tak wydatków jak i opłaty byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.